

Το πολιτικό τοπίο της Ευρώπης επαναπροσδιορίζεται

Οι ευρωπαίοι ψηφοφόροι έχουν μετατοπίσει τις πολιτικές ισορροπίες προς τα δεξιά. Στη Γαλλία και τη Γερμανία, τα παραδοσιακά κέντρα πολιτικής δύναμης της **Ευρωπαϊκής Ένωσης**, τα ακροδεξιά κόμματα πανηγυρίζουν ιστορικούς θριάμβους. Το πώς αυτές οι τεκτονικές ανακατατάξεις θα επηρεάσουν τις πολιτικές διαδικασίες μένει να φανεί.

Οι ηγέτες των δεξιών κομμάτων είναι περιβόητοι για τη ριζοσπαστική και συχνά δολιχολογική ρητορική τους. Η επίτευξη συναίνεσης, μια κρίσιμη αρετή στη διασυννοριακή ευρωπαϊκή πολιτική, δεν ανήκει στα δυνατά τους σημεία. Από αυτή την άποψη, δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι η Ακροδεξιά θα δρα ως ενιαίο μέτωπο.

Το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα, στο οποίο ανήκει η Νέα Δημοκρατία, έχει σημειώσει ισχυρά κέρδη και μπορεί να πανηγυρίζει για τον εαυτό του ως άγκυρα σταθερότητας και πολιτικής συνέχειας, αν και σε ένα μεταβαλλόμενο πολιτικό περιβάλλον.

Μετά την ανακοίνωση των εκλογικών αποτελεσμάτων, συνηθίζεται να ξεσπούν συζητήσεις για το ποιοι είναι οι νικητές και ποιοι οι ηττημένοι. Με αυτές τις εκλογές, είναι πιο εύκολο να συμφωνήσουμε στο ποιοι είναι οι χαμένοι. Στη

ΓΝΩΜΗ

ΤΟΥ
**RONALD
MEINARDUS**

μεγάλη εικόνα, οι μεγαλύτεροι ηττημένοι είναι οι κυβερνώντες στη Γαλλία και τη Γερμανία. Ο Ολαφ Σολτς και το Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα του κατέγραψαν το χειρότερο αποτέλεσμα σε εθνικές εκλογές στην ιστορία του κόμματος με 14%.

Το αρνητικό ρεκόρ του SPD πλαισιώνεται από μια νίκη - ρεκόρ της Εναλλακτικής για τη Γερμανία (AfD). Το κόμμα, το οποίο είχε βρεθεί στα πρωτοσέλιδα με διάφορα σκάνδαλα, αναδείχθηκε ο μεγάλος νικητής. Το γεγονός ότι το ακροδεξιό κόμμα είναι πλέον το πιο δημοφιλές στην ανατολική Γερμανία με 40% των ψήφων προκαλεί σοκ στην πολιτική τάξη του Βερολίνου και σε πολλούς

φιλελεύθερους δημοκράτες στο εσωτερικό και στο εξωτερικό. Τα ακροδεξιά κόμματα στη Γαλλία ήταν εξίσου επιτυχημένα με την Ακροδεξιά στην ανατολική Γερμανία, κινητοποιώντας το 40% του εκλογικού σώματος υπέρ τους.

Αυτή την Κυριακή, η χώρα έζησε έναν διπλό πολιτικό σεισμό. Αφενός, ο θρίαμβος του κόμματος της Μαρίν Λεπέν σηματοδοτεί τη σοβαρτότερη πολιτική ήττα του προέδρου Μακρόν. Δεν είναι λιγότερο δραματική η ανακοίνωση του ηττημένου των εκλογών ότι θα προκηρυχθούν σύντομα νέες εθνικές εκλογές.

Στην ώρα της μεγάλης του ανάγκης, ο Μακρόν παίρνει την πρωτοβουλία και αναλαμβάνει ένα τεράστιο πολιτικό ρίσκο. Ο αποδυναμωμένος πρόεδρος καθοδηγείται από την ελπίδα ότι οι ψηφοφόροι θα αποφασίσουν διαφορετικά στις εθνικές εκλογές από ό,τι στις εκλογές για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Αν το κόμμα της Λεπέν κερδίσει και τις επερχόμενες εκλογές, ο Μακρόν θα πρέπει να συγκυβερνήσει στο μέλλον με την Ακροδεξιά.

Τέτοιες συνεργασίες δεν είναι κάτι καινούργιο στην Πέμπτη Δημοκρατία, αλλά οι διαφορές στα πολιτικά προγράμματα των ανταρξόμενων παρατάξεων θα καταστήσουν τη διακυβέρνηση στο Παρίσι ακόμη πιο δύσκολη. Παρατηρητές εκτιμούν ότι ο Μακρόν μπορεί να αγκαλιάζει αυτό το σενάριο για να απομυθοποιήσει τελικά το ακροδεξιό κόμμα στα μάτια των ψηφοφόρων βλάπτοντας έτσι τις πιθανότερες εκλογές της Λεπέν το 2027.

Στις Βρυξέλλες, οι πολιτικές διαδικασίες δεν αναμένεται να γίνουν ευκολότερες κατά την επόμενη πενταετία. Αυτό θα φανεί με την εκλογή της νέας (και παλιάς) προέδρου της Επιτροπής Ursula von der Leyen. Δεδομένης της δύναμης του ΕΛΚ και της προβλέψιμης επιθυμίας των φιλευρωπαϊκών κομμάτων να συσπειρωθούν υπό το φως της απειλής από τα δεξιά, οι ειδικοί προβλέπουν ότι η von der Leyen θα εξασφαλίσει τελικά την πλειοψηφία στο Κοινοβούλιο.

Ωστόσο, νέες σημαντικές πρωτοβουλίες με στόχο την περαιτέρω ανάπτυξη της **Ευρωπαϊκής Ένωσης** είναι μάλλον απίθανες. Τα ακροδεξιά κόμματα θα προσπαθήσουν να βάλουν φρένο και να επιβάλουν την επιρροή τους σε ιδιαίτερα επίμαχα ζητήματα, όπως η ενίσχυση της Ουκρανίας και η μετανάστευση. Μπορούν ασφαλώς να επικαλεστούν την ψήφο του εκλογικού σώματος για να δικαιολογήσουν τη στάση τους.

Αν και δεν βιώνουμε το τέλος του ευρωπαϊκού εγχειρήματος – αυτό θα ήταν υπερβολικό –, τα αποτελέσματα των εκλογών συνιστούν οπισθοδρόμηση στην πορεία για μεγαλύτερη συνοχή και αλληλεγγύη στην ευρωπαϊκή ήπειρο.

Ο Δρ Ρόναλντ Μαινάρτους είναι πολιτικός αναλυτής και σχολιαστής και κύριος ερευνητής στο **Εθνικό Ινστιτούτο Ευρωπαϊκής και Εξωτερικής Πολιτικής (EVIAMET)**